

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 249
din 22.09.2010**

Dosar nr.: 154/2010

Petiția nr.: 3332/28.04.2010

Petent: Ț G G

Reclamat: Ministerul Administrației și Internelor

Obiect: Acordarea gradului profesional de inspector doar pentru absolvenții de studii universitare cu frecvență, față de absolvenții cu studii superioare cu frecvență redusă ai aceleiași unități de învățământ ai Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza-București".

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petenților

I.1.1. Ț G G , loc.

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Administrației și Internelor loc. București, p-ța Revoluției, nr. 1A, sector 1

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentului vizează neacordarea gradului profesional de subinspector de Poliție, datorită absolvirii studiilor de specialitate la cursuri cu frecvență redusă spre deosebire de cei care au absolvit cursuri de studii superioare la zi.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Plangerea, astfel cum este formulată, invocă o situație în care, petentul în perioada 1998-2003 a urmat cursurile fără frecvență ale facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza. După absolvirea facultății a participat la numeroase concursuri pentru ocuparea unui post de ofițer de poliție și în data de 31.12.2005, în urma unui concurs organizat la nivelul DGPMB a fost încadrat pe funcția de ofițer cu grad profesional de subinspector de poliție. Prevederile art. 9, 21 și 73 din Legea nr. 360/2002, privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu Hotărârile Guvernului nr. 294/2007, privind organizarea și funcționarea Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza", din cadrul Ministerului Administrației și Internelor, regelemntează modalitatea de recrutare a ofițerilor de poliție. Ofițerii de poliție pot provenii din rândul agenților de poliție absolvenți, cu diplomă de licență ai institutiilor de învățământ superior de lungă ori de scurtă durată, vizându-se ambele categorii de polițiști cum sunt definite de art. 14 alin 1 din Legea nr. 360/2002.

Prevederile art. 21 alin 3 din Legea nr. 360/2002, invocă faptul că, absolvenții de Drept din cadrul Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" a Ministerului Administrației și Internelor-fără o deosebire de formă de învățământ, cursuri de zi sau cu frecvență redusă li se acordă gradul profesional de subinspector de poliție și sunt încadrați ca debutanți pe o perioadă de 12 luni, rezultând că, prevederile art 9 alin 2 și art. 21 alin 4, din lege vizează agenții absolvenți, cu diplomă sau licență, ai instituției de învățământ superior de lungă sau scurtă durată ale Ministerului Administrației și Internelor. Astfel cum sunt prevăzute cele două categorii de absolvenți la art. 10 alin2 din H.G nr. 294/2007, (privind organizarea și funcționarea academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza", mai puțin Facultatea de Drept în prezent reorganizată ca Facultate de Poliție), și la ai căror absolvenți se referă în mod distinct dispozițiile art. 21 alin 3, polițiștii respectivi, agenții de poliție/subofițerii, care au absolvit Facultatea de Drept din cadrul Academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza, sunt încadrați în corpul ofițerilor,(respectiv li se acordă gradul de ofițer fără îndeplinirea oricărei alte formalități, participarea la concursuri etc).

3.2. În acest sens, petentul consideră că Ministerul Administrației și Internelor, a aplicat un tratament diferențiat absolvenților care au urmat forma de învățământ fără frecvență a Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție "Alexabdru Ioan Cuza", la promovarea în grad profesional de subinspector de politie, comparativ cu absolvenții de la aceeași facultate, dar care au urmat forma de învățământ la zi.

IV. Procedura de citare

4.1. Prin adresa înregistrată cu nr. **3764.11.05.2010**, a fost citat domnul **Ț G G**, în calitate de petent, pentru data stabilită de consiliu la 03.06.2010.

4.2. Prin adresa înregistrată cu nr. **3765.11.05.2010**, a fost citat Ministerul Administrației și Internelor, prin reprezentant în calitate de reclamat, pentru data stabilită de consiliu la 03.06.2010.

V. Susținerile părților

Susținerile petenților

5.1. Domnul **Ț G G**, susține că, petiția dânsului nu este tardivă așa cum reiese din punctul de vedere al Ministerului Administrației și Internelor, luând la cunoștință de săvârșirea faptei la data de 30.03.2010, data solicitării acordării gradului profesional corespunzător absolvirii studiilor superioare ale Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza".

5.2. În ceea ce privește afirmația Ministerului Administrației și Internelor potrivit căreia la data de 31.12.2005, în urma susținerii unui examen organizat de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, domnul **Ț G G** a fost promovat în corpul ofițerilor de poliție și i s-a acordat grad profesional de subinspector de poliție, susținerile sunt întocmai doar că, respectivul grad solicitat pentru a fi acordat a fost solicitat la data absolvirii studiilor superioare ale Academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza și nu la data ocupării unei astfel de funcții prin concurs.

Susținerile părții reclamate

5.3. Apreciem că sesizarea petentului în legătură cu aplicarea unui posibil tratament discriminatoriu de către Ministerul Administrației și Internelor prin neacordarea gradului profesional de subinspector de poliție ca urmare a absolvirii cursurilor academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza la forma de învățământ fără frecvență, în anul 2003, este formulată tardiv, termenul de un an fiind un termen peremptoriu.

5.4. Menționăm că la data de 31.12.2005, în urma susținerii unui examen organizat de către Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, domnul **Ț G G** a fost promovat în corpul ofițerilor de poliție și i s-a acordat grad profesional de subinspector de poliție. În acest sens, precizăm faptul că scopul legitim constă în crearea posibilității de ocupare a posturilor de ofițer de poliție vacante în condiții de egalitate, pentru toți agenții de poliție, iar metoda aleasă a fost de a se organiza concursuri în cazul agenților de poliție care se află în situații similare ori comparabile absolvenți ai Academiei de Poliție Alexandru Ioan Cuza sau ai altor instituții de învățământ superior, toate acestea fiind adecvate și necesare, în contextul gestionării cât mai eficient a posturilor bugetate pentru îndeplinirea și funcționarea sracinilor de către structurile MAI.

Încadrarea agenților de poliție în categoria ofițerilor de poliție și acordarea gradelor profesionale în funcție de pregătirea lor și de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului, nu se realizează de drept, ci este necesară formularea unei cereri, precum și participarea la un concurs pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, în condițiile legii.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. În fapt, Colegiul Director reține potrivit înscrisurilor aflate la dosarul cauzei faptul că, petentul se consideră discriminat prin neacordarea gradului profesional de subinspector de poliție și trecerea în corpul ofițerilor datorită absolvirii studiilor de specialitate la frecvență redusă spre deosebire de cei care au absolvit cursurile la zi.

6.2. În drept, analizând faptele reținute în acest caz, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.3. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.4. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile

prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.5. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 *Stubbings et autres c/Royaume-Uni*, parag.75)

6.6. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

6.7. În raport cu excepția ridicată de Ministerul Administrației și Internelor Inspectoratul, argumentele invocate și obiectul petiției, Colegiul Director constată că aceasta este întemeiată.

6.8. Reținând în coroborare cu obiectul petiției definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 trebuie constatată o deosebire, excludere, restricție sau preferință.

6.9. Sub aspectul circumstanței concretizate într-un tratament diferit, care întrunește elementul constitutiv al art.2 alin.1, generic deosebire, restricție, excludere, preferință, și care față de obiectul dedus soluționării trebuie să fie materializat, Colegiul director reține că în fapt, petiția, astfel cum este formulată, vizează, în raport cu prevederile art. 21 alin.3 din legea nr. 360/2002, acordarea gradului corespunzător pregătirii petentului, în speță, trecerea în corpul ofițerilor, fără îndeplinirea vreunei formalități, corelativ la situația absolvenților facultății de drept, cursuri de zi comparativ cu situația petentului, absolvent al facultății de drept, curs la frecvență redusă.

6.10. Din acest punct de vedere, Colegiul Director reține ipoteza generică a unei prezumții de tratament diferit, care decurge aparent din situația de fapt a cauzei, în speță, neacordarea gradului de subinspector și subsecvent neinclusiunea în corpul ofițerilor.

6.11. Potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu. Sintagma „criteriu”

trebuie interpretată în sensul existenței unui mobil care este concretizat, materializat în fapt și care constituie cauza principală a actului sau faptului discriminatoriu, care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit indus și criteriul interzis de lege.

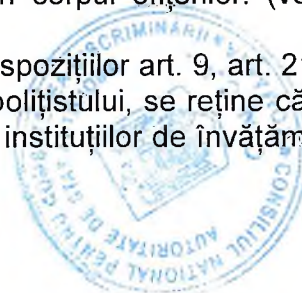
6.12. Or, din acest punct de vedere, în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat, și înscrisurile depuse la dosar, Colegiul Director, pornind de la ipoteza prezumției de tratament diferit, reține că în cauză, aceasta se materializează generic, în raport cu persoane aflate în situații analoage, i.e. absolvenții Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție, în privința cărora tratamentul aplicat este circumstanțiat prin deosebire, în raport de cauzalitate cu un criteriu suspect, în speță, tipul cursurilor absolvite (la zi, respectiv frecvență redusă).

6.13. Raportat la obiectul petiției dedus soluționării, Colegiul Director ia act de faptul că, în speță, Curtea Constituțională a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite**. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite**. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție**. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.14. Or, sub aspectul acestor elemente reținute de Curtea Constituțională cât și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului sau Curtea Europeană de Justiție, Colegiul Director trebuie să analizeze dacă, în speță, măsurile induse în cauză sunt justificate obiectiv și rezonabil, în raport cu situația de analogie existentă.

6.15. Colegiul Director observă că este de necontestat faptul că petentul a urmat cursurile Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" București, învățământ fără frecvență, pe care le-a absolvit în sesiunea iulie 2007, și că prin raportul cu nr. 610046/20.08.2007 adresat Serviciului Management Resurse Umane petentul a solicitat înscrierea la concursul organizat de I.P.J. Galați din data de 12.09.2007 precum și înscrierea la concursul din data de 24.10.2007 de trecere în corpul ofițerilor. (vez infra parag. 5.1.1. raportat la parag. 5.2.2. 5.2.3.)

6.16. În raport cu interpretarea sistematică a dispozițiilor art. 9, art. 21 și art. 73 alin. (7) ale Legii nr. 360/2002, privind Statutul polițistului, se reține că ofițerii de poliție provin, de regulă, din rândul absolvenților instituțiilor de învățământ ale

Ministerului Administrației și Internelor [art. 9 alin. (1) din Legea nr. 360/2002] și că ei pot proveni și din rândul agenților de poliție absolvenți cu diplomă sau licență, ai instituțiilor de învățământ superior de lungă sau de scurtă durată ale Ministerului Administrației și Internelor sau ai altor instituții de învățământ superior cu profil corespunzător specialităților necesare poliției, stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor [art. 9 alin. (2) din același act normativ]. Încadrarea agenților de poliție sus menționați în categoria ofițerilor de poliție și acordarea gradelor profesionale în funcție de pregătirea și de vechimea în specialitate corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului, conform prevederilor art. 21 alin. (4) din Legea nr. 360/2002, nu se realizează în mod automat, fără îndeplinirea vreunei formalități, ci în baza unei cereri în acest sens și cu condiția participării la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, în condițiile legii.

6.17. Prevederile art. 21 alin. (3) din Legea nr. 360/2002, potrivit cu care la absolvirea Facultății de Drept din cadrul Academiei de Poliție "Alexandru Ioan Cuza" a Ministerului Administrației și Internelor, polițistului i se acordă gradul profesional de subinspector de poliție, sunt aplicabile doar în cazul celor care debutează în această funcție publică în cadrul Ministerului Administrației și Internelor și care au obligația de a susține examenul de definitivare în profesie, după o perioadă de stagiu de 12 luni.

6.18. Din acest punct de vedere, Colegiul Director este de opinie că situația reglementată de legiuitor în ipoteza alin. 3 al art. 21 din legea nr. 360/2002 nu este analoagă situației prevăzute de ipoteza alin. 4 al art. 21 din legea nr. 360/2002. Acest aspect rezultă fără echivoc din însăși statutul persoanelor vizate, respectiv cei care debutează în funcția publică în cadrul Ministerului Administrației și Internelor, și care intră într-o perioadă de stagiu de 12 luni, ce presupune, la expirarea perioadei de stagiu, susținerea examenului de definitivare în profesie. (alin. 5 al art. 21 din legea nr. 360/2002) Astfel, încadrarea în gradul profesional nu este automată, ci corelativă promovării examenului de definitivare. De altfel, potrivit alin. 6 „Politistul declarat nepromovat este îndepărtat din poliție”.

6.19. Spre deosebire de acesta situație, dimpotrivă, incidente în cazul petentului au fost dispozițiile art. 21 alin. (4) din lege, care prevăd ca „Politistilor prevăzuți la art. 9 alin. (2) și (3) li se acorda gradele profesionale în funcție de pregătirea lor și de vechimea în specialitatea corespunzătoare studiilor absolvite, raportate la cerințele postului. Încadrarea acestora se face pe o perioadă de proba de 6 luni sau 12 luni, în raport cu categoria din care fac parte și cu gradul profesional acordat”. Corelativ situației petentului, au fost incidente prevederile art. 73 alin. (7) din Legea nr. 360/2002, astfel cum acestea au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 89/2003, aprobată prin Legea nr. 101/2004, care dispun ca „Agenții de poliție care au absolvit studii superioare au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea posturilor de ofițeri vacante, în condițiile prezentei legi”.

6.20. Or, în raport cu aceste prevederi legale, din înscrisurile depuse la dosar, Colegiul Director reține că petentul, în data de 31.12.2005, a participat la

concursul pentru ocuparea unui post de ofiter organizat de Direcția Generală de Poliție a Municipiului București, fiind admis.

6.21. Astfel, sub aspectul condițiilor prevăzute de art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice. Însă din acest punct de vedere, Colegiul Director, nu poate reține din înscrisurile aflate la dosar, circumstanțierea în privința petentului a unei împrejurări care a avut ca scop sau ca efect, atingerea unui drept în condițiile prevăzute de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.22. În raport cu aceste considerente, Colegiul Director reține în cauză, incidența unor reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite, în analiza obiectului petiției fiind reținute, *ipso jure*, instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de persoane care se află în situații diferite.

6.23. Coroborând aceste aspecte cu faptele care fac obiectul petiției și definiția discriminării astfel cum este prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, în cauză nu se poate reține întrunirea cumulativă a elementelor privind un tratament de deosebire restricție, excludere, deosebire, preferință între persoane care se află în situații comparabile și care sunt tratate în mod diferit datorită unuia din criteriile prevăzute de lege și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin2 din O.G. nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,**

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1.Situația prezentată nu constituie faptă de discriminare, potrivit prevederilor O.G. nr. 137/200 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

2. Clasarea dosarului

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților

Ț G G , loc.

Ministerul Administrației și Internelor loc. București, p-ța Revoluției, nr. 1A,
sector 1

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ,
potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de
discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului
administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

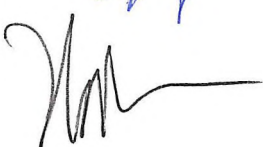
ASZTALOS CSABA FERENC-Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

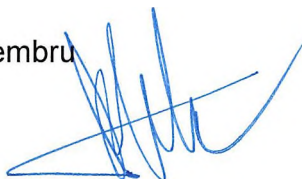
VLAȘ CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

JURA CRISTIAN - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.